

Berörande fransk debut

De sovande barnen av den debuterande franske författaren **Anthony Passeron** är mycket intressant och berörande. Den klassas som roman, men jag skulle hellre säga att det är en självbiografisk berättelse, eller åtminstone en biografi, med dramatiserade faktaavsnitt.

Handlingen tar avstamp den 5 juni 1981, då en fransk läkare läser en amerikansk vetenskaplig veckorapport kring smittsamma sjukdomar, där en artikel beskriver fem fall där unga män drabbats av en ytterst sällsynt svampinfektion i lungorna, pneumocystis, en sjukdom som troddes vara utdöd. Samma dag tar den franske läkaren emot två män som håller varandra i handen, varav den ena är utmärglad och sjuk och som några dagar senare då provsvaren kommit, visar sig också ha just pneumocystis. Detta är början till den katastrof som senare ska visa sig vara ett virus, hiv, och sjukdomen aids.

I det efterföljande kapitlet får vi ta del av en personlig berättelse om en familj i södra Frankrike, i närheten av Nice. En slaktarfamilj som genom slit och släp lyckats bygga upp en betydande verksamhet i trakten. Vi får ingående lära känna det som visar sig vara författarens egen familj, hans mamma och pappa samt farmor och farfar. Men vi får framförallt, så gott det är möjligt, lära känna författarens farbror Desiré. Den äldsta sonen som fick möjlighet att studera och skaffa sig ett akademiskt yrke som notarie i byn. Något som höjde familjens status ytterligare.

Men Desiré nöjer sig inte med det. Han vill upptäcka världen, så han rymmer iväg till Amsterdam och får till slut hämtas tillbaka till byn av sin yngre bror, författarens pappa. Men Desiré har hunnit få smak på sinnesförändrande substanser i storstaden. Det hade börjat med hasch, men det visar sig senare att han även hade hunnit prova heroin. Något som naturligtvis hölls hemligt.

Och så här fortsätter boken, vartannat kapitel får vi ta del av den spännande historien om läkarna och forskningen som tar upp kampen mot den till en början helt okända men dödliga sjukdomen. Och i vartannat kapitel får vi ta del av den högst personliga historien om hur Desiré sjunker ner alltmer i sitt beroende och hur familjen handskas med den skam som följer i dess kölvatten och hur den skrämmande sjukdomen slutligen drabbar familjen.

När jag läser *De sovande barnen* blir jag ytterst berörd och fäller en tår då och då, men jag finner det även väldigt spännande att läsa om forskningsförloppet sett ur fransk synvinkel. För det var framförallt de franska och de amerikanska forskarna som både samarbetade, men även tävlade om vem som skulle göra de första och de största framstegen i kampen mot den sjukdom som hann skövla över 30 miljoner människors liv. En kamp där vi, eller i varje fall jag själv, mest fått ta del av den amerikanska delen av historien.

Författaren har även på ett bra sätt lyckats beskriva hur lätt det är att fastna i ett dödligt beroende av droger, trots att det börjar med något så oskyldigt som att man bara vill leva livet och ha kul. Titeln *De sovande barnen* syftar på den opioidkris, eller mer specifikt heroinkris, som drabbade södra Frankrike under 1980-talet, och de ungdomar man kunde hitta utslagna och till synes sovande på torget runtom i byarna.

Text: Peter Roth

De sovande barnen

Anthony Passeron

Albert Bonniers förlag

Anthony
Passeron

*De
sovande
barnen*

Albert Bonniers Förlag Roman

